

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

SYLABUS A METODICKÁ DOPORUČENÍ PRO VZDĚLÁVÁNÍ V PŘEDMĚTU: DIDAKTIKA ATLETIKY

Aleš Kaplan, Radim Jebavý

Katedra atletiky, sportů a pobytu v přírodě

UK FTVS

2022

Dokument vznikl v rámci realizace projektu: „Podpora pregraduálního vzdělávání budoucích učitelů na UK“; reg. č. projektu: CZ.02.3.68/0.0/0.0/19-068/0016093.

Toto dílo s názvem Syllabus a metodická doporučení pro vzdělávání v předmětu: Didaktika atletiky od autora Aleše Kaplana a Radima Jebavého je dostupné pod licencí Creative Commons BY-SA 4.0 International. Licenční podmínky jsou dostupné na adrese <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/legalcode>. Při zachování těchto podmínek, tedy především uvedení původu díla, jste oprávněni dílo šířit, upravovat, a to i komerčně.

Obsah

Charakteristika předmětu	4
Realizace výuky a sylabus.....	4
Požadavky na zakončení předmětu	5
Heterogenní třída a vulnerabilita žáků	6
Atletika ve školní tělesné výchově – práce s vulnerabilními skupinami ve školní atletice, management heterogenní skupiny – východiska pro teoretickou výuku.....	6
Výstupy z učení – přednášky	11
Heterogenní třída a vulnerabilita žáků – východiska pro semináře	12
Výstupy z učení – semináře	13
Literatura	14
Přílohy	15

Charakteristika předmětu

Předmět rozšiřuje teoretické a didaktické znalosti ve všech oblastech atletického vzdělávání (didaktika jednotlivých atletických disciplín a didaktika atletického tréninku). Předmět je zaměřen na didaktiku jednotlivých atletických disciplín a zároveň poukazuje na možnosti individuálního přístupu k jedincům různé pohybové úrovně a zdatnosti využitelné následně v rámci školní tělesné výchovy. Prostřednictvím strukturovaného učiva a názorných praktických výstupů v rámci praktických lekcí získávají studenti předmětu náhled na danou problematiku a zároveň získávají didaktické kompetence pro využití ve vlastní pedagogické praxi v rozmanitých podmínkách školy.

Předmětem samotného studia je rozšiřování kompetencí budoucích učitelů tělesné výchovy z pohledu organizace, plánování, vyhodnocování výuky jednotlivých atletických disciplín jako součásti vzdělávání v tělesné výchově. Zároveň je součástí osvojování kompetencí učitele hodnotit pohybový projev jedince a následně vytvářet individuální intervence. V neposlední řadě je součástí předmětu systém hospitací ve vybraných školách u spolupracujících učitelů. Na základě absolvování hospitací vypracují studenti hospitační záznam, který se následně projednává s vyučujícím předmětu, a po projednání jsou formulovány závěry přínosné pro osvojování kompetencí studentů předmětu s atletickým obsahem. Díky této zpětné vazbě z hospitací mají studenti možnost se v rámci vlastních didaktických výstupů více zaměřovat i na hodiny atletiky s omezeným počtem náčiní i prostoru, čímž se klade větší důraz na bezpečnost i organizaci samotné hodiny atletiky.

Po absolvování předmětu je student způsobilý samostatně a tvůrčím způsobem vytvářet, realizovat a vyučovat jednotlivé atletické disciplíny pro různé věkové skupiny se zvláštním zřetelem na pohybovou kultivaci a podněcování kreativity s utvářením vztahu nejen k atletice, ale i všeobecně ke sportu a k jakýmkoliv pohybovým aktivitám.

Předmět je určen pro všechny studenty 1. ročníku navazujících magisterských studijních programů Učitelství tělesné výchovy pro střední školy a Učitelství tělesné výchovy a vojenské tělovýchovy pro střední školy.

Realizace výuky a syllabus

Samotná výuka je realizována v rozsahu 1/2, což představuje 7 devadesátiminutových přednášek a 14 seminářů (praktických cvičení) s dotací 90 minut týdně.

Samotná dotace vyučovaných hodin v rámci praktických lekcí je rozdělena do tří částí:

- Didaktika jednotlivých atletických disciplín
- Didaktické výstupy = praktické výstupy studentů zaměřené na výuku atletických dovedností v jednotlivých atletických disciplínách
- Hospitace ve vybraných školách u spolupracujících učitelů

Syllabus

Témata přednášek:

- 1) Význam atletiky, historie atletiky a vyučování v atletice.
- 2) Technika a didaktika atletických disciplín.
- 3) Atletické soutěže a pravidla atletiky. Pohybové schopnosti a pohybové dovednosti.

- 4) Atletika ve školní tělesné výchově. Práce s vulnerabilními skupinami ve školní atletice.
- 5) Školní atletika –management heterogenní skupiny.
- 6) Atletický trénink žactva a dorostu.
- 7) Vědomostní test.

Obsah a témata seminářů didaktiky školní atletiky:

V rámci jednotlivých cvičení rozvíjejí studenti své učitelské kompetence prostřednictvím didaktických výstupů s atletickým obsahem. Cílem didaktických výstupů je implementace teoretických poznatků do vlastní realizace výuky orientované jednak na práci s vulnerabilními skupinami ve školní atletice, dále na management heterogenní třídy a aktivizační metody.

- 1) Speciální průpravná cvičení (běžecká, skokanská, vrhačská)
- 2) Didaktika běhu
- 3) Didaktika startů (nízkého startu)
- 4) Didaktika hodů míčkem
- 5) Didaktika vrhu koulí (z místa)
- 6) Didaktika skoku o tyči
- 7) Didaktika hodů oštěpem
- 8) Didaktika překážkového běhu (průprava)
- 9) Didaktika hodů diskem
- 10) Didaktika skoku dalekého
- 11) Didaktika skoku vysokého
- 12) Didaktika překážkového běhu (kompletní přeběh trati)
- 13) Didaktika štafetových běhů
- 14) Didaktika hodů diskem a vrhu koulí (otočka)

Požadavky na zakončení předmětu

Požadavky na zápočet:

- Aktivní účast ve výuce - 85%
- Příprava a realizace 3 didaktických výstupů
- Aktivní zapojení při hodnocení didaktických výstupů

Požadavky ke zkoušce:

Didaktika atletických disciplín – technika, didaktika, trénink, pravidla, organizační aspekty

Heterogenní třída a vulnerabilita žáků

Atletika ve školní tělesné výchově – práce s vulnerabilními skupinami ve školní atletice, management heterogenní skupiny – východiska pro teoretickou výuku

Přednášející v rámci přednášek vysvětlí a uvede příklady:

1) Benefity výuky atletiky na základních a středních školách, klíčové kompetence:

a) hodnoty a současné pojetí atletiky:

- soutěživý sport,
- všestranně zaměřené sportovní odvětví = individuální přístup a zároveň uplatnění v rámci heterogenní skupiny,
- zjišťována výkonnost v rychlosti, síle, vytrvalosti a koordinaci = individualizace, porovnávání – intraindividuální = vede k vlastnímu sebepojetí,
- všestranné atletické pohyby jsou základem pro většinu sportů,
- měření výkonů v časových a délkových měrných jednotkách je poměrně jednoduché a přesné,
- přináší množství sociálních hodnot (sociální interakce, pocit sounáležitosti apod.);

b) klíčové kompetence:

- kompetence k učení a řešení problému (učím se a zvládám problém),
- kompetence komunikativní, sociální a personální (vytvářím si postavení ve svém okolí),
- kompetence občanské a pracovní (já + stát + pracovní trh).

2) Uvede a vysvětlí problematiku překážek, omezení a faktorů ovlivňující realizaci výuky

Překážky výuky atletiky na základních a středních školách:

- 1) Vybrané atletické disciplíny vyvolávají obavy u učitelů i žáků (skok vysoký, vrh koulí, vytrvalostní běh).
- 2) Nedostatečné materiální zajištění náčiní a technické zajištění (náčiní: koule, míčky, ... technické zajištění: skokanské dopadiště pro skok vysoký, prostor pro hod míčkem)
- 3) Vyhraněné postoje žáků z hlediska oblíbenosti (neoblíbený vytrvalostní běh, vrh koulí, skok vysoký).
- 4) Obtížnost některých atletických dovedností.
- 5) Případný výskyt úrazů a dodržování bezpečnosti (skok vysoký, vrh koulí, hod míčkem).
- 6) Rozdílná vstupní úroveň dovedností a zdatnosti.

Současné problémy školní atletiky:

- 1) Distanční vzdělávání – atletické obsahy a přesahy
- 2) Motivace ve školní tělesné výchově, vhodnost a oblíbenost atletických cvičení
- 3) Hodnocení v tělesné výchově, hodnocení v hodinách s atletickým obsahem
- 4) Příspěvky TV (atletiky v TV) k rozvoji kompetencí žáků a studentů ve vzdělávací oblasti Člověk a zdraví

3) Vysvětlí pojmy vulnerabilita a resilience – obecně i ve vazbě na specifika výuky atletiky

V každé skupině (třídě) je rozdílnost:

- pohlaví (1. stupeň),
- kalendářní věk,
- biologický věk,
- sociální věk,
- psychická odolnost,
- vulnerabilita (zranitelnost),
- fyzické předpoklady,
- motivace.

VULNERABILITA = ZRANITELNOST (TĚLESNÁ I DUŠEVNÍ)

- Psychická vulnerabilita = duševní zranitelnost, individuální úroveň vnímavosti, náchylnosti a disponovanosti (například k funkčním duševním dificitům, ale i k poruchám a k některým onemocněním)
- Psychologická vulnerabilita = sklon k duševní zranitelnosti, predispozice k duševním potížím, závadám nebo poruchám
- Biologická vulnerabilita = prozatím součástí hledání vhodné definice
- Genetická vulnerabilita = dědičné predispozice pro vznik určité choroby
- Primární vulnerabilita = konstituční, geneticky podmíněná zranitelnost nebo získaná v rané fázi života
- Sekundární vulnerabilita = tendence, sklon, náchylnost ke zranitelnosti (psychické nebo somatické) získaná během života, například chronickou frustrací nebo dlouhodobou funkční poruchou nebo nemocí

Podpůrné materiály k pojmu vulnerabilita

Historie pojmu vulnerabilita

Ve studiích Barlowa (1988) a Barlowa, Chorpita a Turovskeho (1996)

Zmínka v rámci pojmu obecná biologická vulnerabilita – genetický podíl na vzniku poruch a dále v rámci pojmu obecná psychologická vulnerabilita – snížení nebo absence pocitu kontroly, rozvoj pesimistického atribučního stylu v raném věku.

Dále můžeme mluvit o specifické psychologické vulnerabilitě – specifická přesvědčení zprostředkovaná autoritami, která se zformovala v raných fázích vývoje na základě informací obsahujících ohrožující informace.

Vulnerabilita podle Paulika (2010) je míněna jako zranitelnost a je členěna na:

- 1) Primární (konstituční, genetickou) vulnerabilitu – vázána na dispoziční charakteristiky (například na míru neuroticismu nebo LMD), primární (konstituční) vulnerabilita – do 6 měsíců,*
- 2) Sekundární vulnerabilita – daná vlastními zkušenostmi se stresujícími zážitky a sociálním učením – je získána později.*

Pojem vulnerabilita v rámci lékařských oborů je chápána jako zranitelnost tkáně, ale i jako vulnerabilita psychická.

Charakteristika vulnerability:

- *Definována jako zranitelnost, náchylnost, vnímavost k onemocnění, stresové reakci i duševním chorobám.*
- *Uplatňuje se v průběhu jakékoliv krizové situace a v etiopatogenezi jakéhokoliv onemocnění.*
- *Z hlediska biologického základu – působení stresorů, případné beznaděje.*

Přehled koncepce trojí vulnerability podle Barlowa:

- *Obecná biologická (velký genetický podíl vzniku poruch)*
- *Obecná psychologická (snížení pocitu kontroly, pesimismus)*
- *Specifická psychologická (přesvědčení, že hodnocení okolím může být ohrožující zejména od autorit)*

Charakteristika pojmu resilience (podle Paulika, 2010)

- *Samotný pojem značí psychickou odolnost,*
- *Vnitřní faktor, který moderuje účinek stresoru a zátěže na psychický nebo zdravotní stav jedince,*
- *Schopnost získat zpět síly, zotavit se, vrátit se do původní podoby,*
- *Zahrnuje v sobě resistenci, schopnost systému udržovat rovnováhu,*
- *Dynamický proces pozitivní adaptace při vystavení nepřízní,*
- *multifaktoriálně podmíněná, komplexní dispozice založená na osobnostních dispozicích a případnou možností rozvoje.*

Resilience je vnímána také jako schopnost adaptace pro uchování, ochranu a podporu duševního zdraví navzdory nepříznivým podmínkám.

Resilience není v současnosti chápána jako osobnostní rys, ale jako univerzální množina somatiky, osobnostně a sociálně založených zdrojů, které se projevují v chování a umožňují jedinci, skupině nebo společnosti předcházet, minimalizovat nebo překonat důsledky nebo dopady nepříznivých (stresujících) situací.

4) Vysvětlí faktory a na příkladech činnosti učitele objasní specifika výuky školní atletiky v oblastech vulnerability žáků

Obecná didaktická a metodická doporučení pro případnou činnost s vulnerabilním žákem v rámci školní atletiky:

- Technika jednotlivých atletických disciplín je u žáků obvykle poznamenána řadou nedostatků způsobených nejrůznějšími příčinami, a proto procvičování a zdokonalování techniky je z velké části spojeno s opravováním chyb.
- Pro postupné odstraňování chyb je nezbytné, aby učitel byl schopen rozpoznat vyskytující se chyby, znal jejich příčiny a při jejich odstraňování postupoval od hlavních k méně podstatným.
- Pro každou atletickou disciplínu jsou některé chyby typické, ale některé vyplývají z individuálních zvláštností jedinců, jejich pohybové zkušenosti a úrovně pohybových schopností.
- Odlišný přístup se snažíme volit jak žáků mladšího školního věku, tak i u žáků staršího školního věku, podobně pak i žáků a žákyň.

5) Zdůrazní význam činností učitele v přípravě, realizaci a vyhodnocování výuky

Vulnerabilní jedinec – případné řešení problému učitelem TV:

- Pedagog by měl být schopen identifikovat potencionální nebo reálnou zranitelnost jedince.
- Pedagog by měl adekvátně reagovat, modelovat a vytvářet takové situace, kdy je zranitelnost jedinců eliminována a kde je posilována jejich odolnost.
- Cíl intervence pedagoga lze vidět ve zvyšování odolnosti (tzn. spojeno s pojmem resilience) na straně zranitelného individua a posilování tolerance, vzájemného respektu a ohleduplnosti, spolupráce a pozitivního klimatu třídy (tedy sociální skupiny).

6) Uvede příklady využití organizačních forem vhodných pro heterogenní skupiny, činností učitele, využití didaktických stylů podporující prevenci zvyšování rozdílů mezi žáky a k jejich neúspěšnosti či selhání ve výuce

Vhodnost organizační formy při nácviku dovednosti posuzujeme podle počtu opakování a možnosti poskytnutí individuální zpětné vazby. Oba ukazatele spolu negativně korelují, proto musí učitel najít kompromis. Vhodnost organizační formy při rozvoji zdatnosti posuzujeme podle nastavení parametrů zatížení ve vztahu k úrovni zdatnosti u jednotlivých žáků.

Činnost učitele spočívá v efektivním zvládnutí:

- Ukázky spojené s vysvětlením uzlových bodů techniky pohybu
- Optimálním nastavením zátěže vzhledem k úrovni žáků
- Pozorování a identifikaci problémů při nácviku
- Poskytnutí relevantní a motivační zpětné vazby, korekci či dopomoci
- Motivaci k dalším pokusům při počátečních neúspěších

Pro heterogenní skupiny jsou vhodné didaktické styly reciproční, kdy je možné propojit pohybově nadanější žáky s méně zdatnými. Dalším doporučeným didaktickým stylem je

didaktický styl s nabídkou, kdy můžeme nastavit optimální obtížnost dovednosti, aby pro všechny žáky představovala optimální výzvu (např. různá výška překážek).

Vzdělávací program by měl současně přispět k tomu, aby byly rozdíly ve skupině chápány nejen jako komplikace a výzva, ale současně i jako výhoda, ze které mohou za určitých podmínek profitovat všichni účastníci výukového procesu.

Podpůrné materiály k pojmu heterogenita

HETEROGENITA

Různorodost je velice často využívaný pojem v oblasti speciální pedagogiky. Kde se jedná o zařazení jedince s postižením do sociální skupiny nebo do sociálního (nejčastěji školního) prostředí.

Heterogenní skupina je tvořena z jedinců rozdílné úrovně jednotlivých schopností, různé úrovně dosaženého vzdělání a sociálních dovedností a uplatňuje se ve školách s integrovanými žáky.

7) Uvede a vysvětlí základní doporučení pro výuku atletiky v jednotlivých atletických disciplínách v souvislosti s atraktivitou obsahu cvičení lekce, úspěšností žáků a žákyň, činnostmi učitele, organizací, obsahu a řízením programu cvičební jednotky, náročností cvičení a motivací žáků a žákyň

Didaktická a metodická doporučení pro přípravu a vedení vyučovacích jednotek TV s ohledem na zaměření na školní atletiku:

- Rozdílná vstupní úroveň pohybových dovedností, zkušeností s prováděným pohybem a dále vstupní úroveň zdatnosti.
- Některé atletické disciplíny mohou vyvolat obavy jak u žáků, tak i učitelů (například: skok vysoký, vytrvalostní běh apod.).
- Obtížnost některých atletických dovedností a jejich případná využitelnost.
- Případný výskyt úrazů a zranění.
- Dodržování bezpečnosti.

Výstupy z učení – přednášky

Absolvováním přednášek student získá kompetence (znalosti a dovednosti):

- Vysvětlí pojmy vulnerabilita, resilience a heterogenní třída (obecně i ve vazbě na specifika výuky atletiky).
- V souvislostech ve vztahu k vulnerabilním žákům ve školní tělesné výchově popíše přínosy, rizika a omezení využití výuky atletických disciplín na ZŠ a SŠ.
- Zná a vysvětlí význam zdatnosti, jako faktor podmiňující zvýšenou neúspěšnost žáků a žákyň i zvýšení rozdílů ve skupině.
- Zná doporučení a metodické zásady pro výuku atletiky v jednotlivých atletických disciplínách v souvislosti s atraktivitou obsahu vyučovací lekce, úspěšností žáků a žákyň, činnostmi učitele, organizací, obsahem a řízením programu vyučovací jednotky, náročností cvičení a motivací žáků a žákyň.
- Popíše a na příkladech vysvětlí význam činností učitele v přípravě, realizaci a vyhodnocování výuky.

Heterogenní třída a vulnerabilita žáků – východiska pro semináře

Vyučující v jednotlivých tématech praktické výuky na příkladech odpovídajících požadavků praxe vysvětlí činnosti učitele, organizaci a realizaci výuky podporující motivaci žáků, snižování možného selhání žáka a zvyšování homogenity třídy.

V praktické výuce zejména, ve vztahu k jednotlivým tematickým celkům, organizuje výuku tak, aby student při ověření výsledků praktické výuky v rámci řízeného didaktického výstupu, byl schopen využít získané znalosti a osvojené dovednosti.

Vyučující uvede příklady a metodická doporučení pro praktickou výuku:

- Speciální průpravná cvičení (běžecká, skokanská, vrhačská) Technika běhu a chůze
- Starty a nízký start
- Štafetová předávka
- Průpravná cvičení na překážkový běh
- Skok daleký
- Skok vysoký
- Hod míčkem
- Vrh koulí (z místa a se sunem)

Hodnotící formulář didaktického výstupu

V rámci řízeného didaktického výstupu (písemná příprava viz Příloha 1 a samotný výstup) je ověřováno a hodnoceno podle předem stanovených kritérií (viz Příloha 2):

- **Plán vyučovací jednotky** – přiměřenost obsahu vyučovací jednotky ve vztahu k aktuálním kompetencím žáků a žákyň, včetně aktuálnímu stupni zdatnosti, postupu a sumě osvojených atletických dovedností, a k cíli vyučovací jednotky
- **Organizace výuky** – využívání aktivizačních metod výuky atletiky, zejména využívání adekvátních didaktických stylů, zapojení žáků, přiměřenosti náročnosti cvičení a individualizace výuky
- **Projev studenta** – ukázka, instrukce, komunikace, kvalita zpětné vazby
- **Činnosti v rámci protiúrazové prevence** – organizace bezpečné výuky, kázeň

Výstupy z učení – semináře

Absolvent předmětu umí a je kompetentní:

- Využívat aktivizační metody výuky atletiky, zejména využívání adekvátních didaktických stylů, zapojení žáků, přiměřenosti náročnosti cvičení a individualizace výuky.
- V praxi uplatnit odpovídající organizační formy podporující aktivitu a motivaci žáků.
- Využívat vhodné postupy nácviku různě náročných atletických dovedností a dle potřeby je modifikovat.
- Identifikovat vulnerabilního žáka a vytvořit individuální plán vzdělávání s ohledem na plnění vzdělávacích cílů s využitím atletických aktivit.
- Vytvářet podněty pro tvůrčí činnost žáků a žákyň, a stimulovat ke spolupráci.
- Využít atletická náčiní s cílem zvýšit motivaci žáků, atraktivitu obsahu vyučovací jednotky a zdatnost.

Literatura

- DOSTÁL, E., VELEBIL, V. a kol.: Didaktika školní atletiky. Praha: SPN 1991.
- HOJKA, V., JEBAVÝ, R., KAPLAN, A. Rozcvičení ve školní tělesné výchově (III. část). *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2015, 81, 1, s. 12–16. ISSN 1210-7689.
- HOJKA, V., JEBAVÝ, R., KAPLAN, A. Rozcvičení s využitím překážek. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2016, 82, 3, s. 21 - 24. ISSN 1210-7689.
- JEBAVÝ, R., HOJKA, V., KAPLAN, A. *Rozcvičení ve sportu*. 1. vyd. Praha: Grada, 2014. 216 s. ISBN 978-80-247-4525-1.
- JEBAVÝ, R., KAPLAN, A., HOJKA, V. Rozcvičení ve školní tělesné výchově (I. část). *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2014, 80, 5, s. 11 - 15. ISSN 1210-7689.
- JEBAVÝ, R., KAPLAN, A., HOJKA, V. Rozcvičení s medicinbaly. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2015, 81, 5, s. 36 - 39. ISSN 1210-7689.
- JEBAVÝ, R., HOJKA, V., KAPLAN, A. Rozcvičení ve dvojicích. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2017, 83, 1, s. 13 - 19. ISSN 1210-7689.
- KAPLAN, A. Běh – běžecká abeceda. In VINDUŠKOVÁ, J. aj. *Základy atletiky* [on line]. Praha: FTVS, 15. prosince 2006; 14:00 SEČ. Dostupné na World Wide Webb: <http://www.ftvs.cuni.cz/katedry/ka/Základy_atletiky.doc>
- KAPLAN, A. Rozcvičení v dětské atletice. *Těl. vých. Sport. Mlád.*, 2013, 79 (2). ISSN 1210-7689.
- KAPLAN, A., HOJKA, V., JEBAVÝ, R. Rozcvičení ve školní tělesné výchově (II. část). *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2014, 80, 6, s. 12 - 16. ISSN 1210-7689.
- KAPLAN, A., JEBAVÝ, R., HOJKA, V. Rozcvičení s krabicemi. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2016, 82, 6, s. 27 - 32. ISSN 1210-7689.
- KAPLAN, A., JEBAVÝ, R., HOJKA, V. Rozcvičení s novinami. *Těl. Vých. Sport Mlád.*, 2017, 83, 4, s. 15 - 22. ISSN 1210-7689.
- VINDUŠKOVÁ, J. a kol. *Základy atletiky*. Praha: UK FTVS, 2006. 36 s.
- VINDUŠKOVÁ, J. (editor) aj. *Abeceda atletického trenéra*. 2. vyd. Edice Atletika. Praha : Olympia, 2021. 372 s. ISBN 978-80-7376-640-5.
- VINDUŠKOVÁ, J., KAPLAN, A. a METELKOVÁ, T. *Atletika: Pro II. stupeň základních škol*. 1.vyd. Praha: NS Svoboda, 1998.
- VINDUŠKOVÁ, J. *Repetitorium - specializace atletika*. El. Učební text. Praha : Trenérský institut (ESF), 2007. 36 s.

Přílohy

Příloha č. 1 Písemná příprava na didaktický výstup

Příloha č. 2 Hodnocení didaktického výstupu

Příloha č. 3 Hospitační záznam

Příloha č. 1 Písemná příprava na didaktický výstup

PÍSEMNÁ PŘÍPRAVA NA DIDAKTICKÝ VÝSTUP UK FTVS, KATEDRA ATLETIKY Písemná příprava musí být předložena před zahájením příslušné lekce.			
Didaktický výstup zaměřený na: Příjmení, jméno: Ročník: Studijní kombinace: Školní rok/semestr: Datum:			
Cíl didaktického výstupu:			
Problematika heterogenní skupiny a vulnerabilita (případný postup řešení):			
Pomůcky:			
Stručná charakteristika:			
Časové rozložení vyuč. lekce <u>lekc</u> (min.)	Počet sérií, počet opakování daného cvičení	Cvičení Schematický nákres či nákres cviku	Popis, didaktický styl, metodicko-organizační forma
			©KA FTVS UK
Stručné zhodnocení vyučovací lekce a závěry:			

Příloha č. 2 Hodnocení didaktického výstupu

Příjmení Jméno:

Téma:

	--	-	0	+	++
Výstup					
Přiměřenost cíle hodiny					
Stupeň splnění cíle hodiny					
Příprava (výběr cviků, pomůcek a postupu)					
Organizace skupiny (zatížení, počty opakování)					
Využití času vzhledem k obsahu					
Využití prostoru a pomůcek					
Činnosti učitele					
Ukázka (cíl, kvalita, názornost)					
Instrukce (přesnost, jasnost, efektivita)					
Zpětná vazba (kvalita)					
Verbální projev (hlasitost, srozumitelnost)					
Neverbální komunikace					
Terminologie					
Udržení pozornosti / kázně					
Kontrola (pozorování, činnost, bezpečnost)					
Celkové hodnocení					

**KATEDRA ATLETIKY UK FTVS
DIDAKTIKA ATLETIKY
PATL 115 N/ PATL 115NK**

HOSPITAČNÍ ZÁZNAM VYUČOVACÍ JEDNOTKY VE ŠKOLE

ŠKOLA:

VYUČUJÍCÍ:

DATUM:

POZOROVATEL:

TRÍDA:

POČET CVIČÍCÍCH:

PROSTŘEDÍ:

POMŮCKY:

CÍL VYUČOVACÍ JEDNOTKY (VJ):

Část VJ/čas	Obsah (VJ)	Činnost učitele/ /dávkování	Činnost žáka (poznámky)

Hodnocení vyučovací jednotky: